

ORATIO

HABITA IN

Schola *Meltoniensis*,

A D

COMITIA CLERI

Calata, MAII 16. 1720.

Per Alumnum istius Ludi primarium.

AUCTORE

JOHANNES HENLEY, A. M.

Gymnasii PRAELECTO.

L O N D I N I:

Venundantur à J. ROBERTS, in vico vulgo vocato
Warwick-Lane; & à J. PEMBERTON sub Insignia Cervi &
Solis, è regione Ecclesiae Sti *Dunstani*, *Fleetstreet*. MDCCXX.

FOR A T O

IN A T A I

Scholarship

A D

COMITIA CLERI

Capitulum

JOHANNES HERR

Capitulum

JOHANNES HERR

JOHANNES HERR

VIRIS EXIMIIS,

REVERENDIS

ATQUE

LITERATIS

AUDITORIBUS,

HÆC ORATIO

HUMILLIME DICATUR.

WIRTSCHAFTS

RECHENKUNST

LEHRBUCH

AUFLAGE

VERLAG

DRUCK

Dignissime Iudex!

Viri Gravissimi, Spectatissimique!

Corona Amplissima!

QUANQUAM AEDES
 hae, musis paritèr atque
 Diis immortalibus sacrae,
 frequentiam utrisque dica-
 tam, optimo sibi jure gratulentur:
 Quanquam eo, quo par est, gaudio ho-
 diernum diem, albo semper lapide no-
 tandum, faustum atque felicem nobis

B

polli-

pollicemur ; Timore tamen haud exiguo, fatendum est, Aetas tenera oratoris vestri foret affecta ; ni quantum pavoris à judicio, tantum spei ab humanitate coetûs hisce locis adeò insoliti, conciperem ; illâ demum nixus fiduciâ in arenam descendo ; eo Auditorum Conventu laetus, qui summis cûm bonarum literarum tum religionis probae FAUTORIBUS atque EXEMPLIS usque quaque impletur. Hinc auspiciatûm trahimus voluptatis, commodi, honoris omen, Gratiae majoris, si fors tulerit, olim Venturae pignus & indicium.

ATQUE HIC LOCI, spatio-
sum fane ingredimur dicendi Campum,
ampla

ampla profecto patet scena ; ubi materiae
 potius luxu diffluere, quam paupertate
 languere, metuamus. Hinc se verenda
 attollit ECCLESIAE forma, Nitore
 primaevo circumfusa ; illinc ingenua re-
 rum humanarum, atque Divinarum
 eruditio ; maximum ECCLESIAE
 juxta summum patrem decus & praesi-
 dium. Hinc sceptrum regium, illinc
 pedum pastorale intuemur, Venerabun-
 di ; Utrobique totius reipublicae, tam
 sacrae, quam civilis, Orbem, fanis legi-
 bus, priscâ fide, & pietate Nexum,
 grato partium variarum consensu mo-
 tum, admiramur ; Coelestis ad instar
 sphaerae, placidâ boni Genii manu Di-
 rectae, ea cuncta oculis atque animo
 facilè obversantur, dum PRAESENTIAM
 adeo insignem conspiciamus ; Sermonis
 quiddam

quiddam postulant singula; etsi rem
omnem exhaurire, nec instituti ratio,
nec horae angustia, nevé tenuis ingenij
nostri vena, pateretur.

DOCTRINA ILLA, sedis
nostrae opus, & uti speramus, Orna-
mentum, primas sibi vendicat partes;
Quid enim intra muros APOLLINIS,
prius ipso APOLLINE celebretur?
Hic, ut in coelis, pleno fulget meridie;
DAPHNEN fecutus olim, hic tenet;
& libero pede Choros agunt argutae so-
rores. Duo ista BRITANNIAE
nostrae lumina; Academiae, sancta
patrum aris famulantium cohors, to-
gata juvenus, crescentis spes altera secu-
li, tota gens, Literas, cognitionem,
amant

amant impensè omnes & persequuntur. Unicum abest ; nè diu absit, rogamus Divos ; ut finitimum regnum super hâc re imitemur, & debita politiori scientiae obveniat merces. Sinite paulisper, Auditores, hunc unum florem in urnam Regis vicini, nuper defuncti, conjicere ; REGIS, verè eruditorum amore magni, atque memoriâ immortalis. Quid enim literae, Quid ingenium, Quid lingua denique A N G L I C A N A, habet Gallis inferius ? Nihil hic nisi praemia defunt ; Nihil, praeterquam aulae & principum virorum favor. Hoc etiam nobis promittere audemus, à M O N A R C H A publicae rei studioso, & O L I V A venienti meritis ipsius laureis quam citissimè addenda.

HINC ADEO ad imperij civilis ordinem atque statum facili pede migramus; ubi nihil non secundo flumine delatum; nihil non prosperè gestum & bene constitutum, occurrit. Quacunque oculos aut mentem flectamus, laeta sese offert rerum undecunque faustarum imago: **R E X** à peregrino solo feliciter redux, hostes foris debellati; subactum domi parricidium; publica Fides in horas efflorescens; ferena ubique quies; & pleno copia cornu. Hoc tantum votis reliquum habemus, ut renovatus meliore dein gradu incedat annus, & molles magis atque candidae pergant horae; mundus tam naturae quam imperij eandem fervent concordiam, & siquid adhuc

huc defit amicitiae seu probitatis, ad
 commune gaudium implendum atque
 firmandum, five alto five humili positus
 loco continuo instauretur. Nulla uf-
 quam fortunatis hisce infulis regnet
 TISIPHONE; sed meliora tantum
 Numina, GRATIAE, VENERES,
 MUSAEQUE, passim triumphent.

NEU SACRA REGNI

Pars deteriora sentiat fata quam civilis;
 haec quoque stabili jamdiu innixa funda-
 mento ad posteros incolumis descendat;
 sicuti est & fuit olim, legibus, moribus,
 potestate, salute communi, verbo & fa-
 vore divino comprobata, semper eodem
 vigore salva permaneat; semel collap-
 sam cautiore manu tueamur in futurum;

Nunc

Nunc etenim temporis, & intra & extra
 oppugnatur; hinc Tyrannide PAPALI,
 illinc SCHISMATICA pravitate.
 Heu pietas! heu prisca fides! Qualis
 sectarum crescentium exoritur Nubes!
 Quanta veterum haereseon turba, hisce
 modo diebus surrexit! Utraque sufful-
 ta nimium, utinam non & accepta, at-
 que etiam probata, nostri infandum pro-
 dedecus aevi! Surgamus, Viri, Fratres,
 Patresque, & hostem procul ab aris, ne
 focos etiam occupet, abigamus petulan-
 tem; ita minax paulatim procella eva-
 nescet, & AMSANCTA MATER pri-
 stinum splendorem induet; Pulchra ut
 Luna, electa ut Sol, terribilis ut Castro-
 rum acies ordinata.

NEQUE DEFICIET unquam,
 si modo **SOLIUM EPISCOPALE** no-
 bis porrò constiterit; Est profecto, Au-
 ditores, ut infulam primaevam, longo
 seculorum tractu, ab ipso gentis huma-
 nae **SERVATORE**, per Apostolos huc-
 usque demissam jactemus ovantes.
 Quid enim corpus expers capitis? Qua-
 lis structura fundamento cassa? Hoc in-
 quam **SOLIUM EPISCOPALE**, licet
 hostili usquequaque manu obsessum fue-
 rit, & pettum ab initio in secula tutum
 conservetur, malorum invidia, bonorum
 cura, atque amor perennis. Prout ul-
 trà latissimos imperij **ROMANI** fines
 olim fuit prolata ea sancta potestas, ita
 orbis universi terminos cito faxit suos &

D.

custo-

custodiat. Atque hic tacere esset iniquum, BRITANNIAE Episcopos Regibus BRITANNIAE fuisse priores; & sicuti jura, quibus ipsorum reguntur Comitibus & Curiae, aliis praestant omnibus, cum originis dignitate, tum etiam indolis Nativae usu & commodo; ita ut pro communi aliorum mensurâ, & legum lege, ab omnibus haberentur, foret exoptandum.

NEQUE VOS PATRES
 Conscripti, Togae decus, Ecclesiae robur,
 regni totius nervos, atque partem maxime
 vitalem licet praeterire. Quorum enim
 munus aut officium bono tam hujusce
 quam alterius mundi plus confert?
 Virtutem illam quâ solâ felicitas huma-
 na,

na facta testā conservatur, assidue curatis promovendam, & ubi PRAETORIS fasces nihil valent, ad forum magis tremendum amandatis reos. Pergatis, cum bono Numine, Numinis SERVI PROPRIORES, de universis quam optimè mereri; nec tota hic speranda merces; quin viros constanter agite, & ad meliorem coronam aspirate.

JAM VERO FESTINANS
 Hora orationem jubet claudere; Religio enim nobis est in publica commoda peccare, longo nimium Sermone tempus & patientiam vestram morando; at si vos faveatis, etiamsi illa ad occasum vergat; lucem, solis ad instar, non minuet, sed augebit; & cum anno fortassè
 vol-

volventi ad eundem punctum rediverit.

Interea loci, per **D E O S** immortales
oro vos atq; obtestor, Auditores, anti-
quam fidem, probitatem, virtutem
A N G L I C A M, artes, literas, fidum pa-
triae amorem, & quicquid uspiam ho-
nesti sive decori reperiatur, omnes unâ
operâ atq; animo in melius proyehere
certemus; ea tandem ratione grata ori-
etur seges, & mutuae curae fructus olim
uberrimus affurget. Civitatem & Tem-
plum, eruditionem, & pietatem, irrupta
tenebit copula; felicitas, potentia, reli-
gio **A N G L I C A N A** ad extremos orbis
terrarum fines, proferentur; quod faxit
J U V A N S P A T E R; nec ullos nisi tem-
poris & mundi limites agnoscent.

E I N I S.

